

Abstrakt

Cílem této diplomové práce je popsat realizaci konsonantických shluků u věkově homogenní skupiny českých dětí.

V teoretické části práce se zabýváme slabikou a souhláskovými shluky jako jazykovými univerzáliemi a charakterizujeme slabičnou strukturu a konsonantické shluky v češtině. Popsány jsou také některé teoretické přístupy k osvojování řeči, zohledňující zejména kombinatoriku segmentů a formování slabičné struktury v řeči dětí. Představena je řada výzkumů z oblasti osvojování konsonantických shluků.

V praktické části je popsán experiment, v němž byla zkoumána realizace konsonantických shluků u 16 normálně se rozvíjejících českých dětí ve věkovém rozmezí 3;8–4;9 ($\bar{x} = 4,4$). Na základě frekvence výskytu v korpusu psané češtiny bylo vybráno 11 různých dvoučlenných souhláskových kombinací, které byly umístěny do 30 reálných slov a do 30 strukturálně identických pseudoslov. Jako metoda k vyvolání řečové produkce byla užitá imitace samostatných slov/pseudoslov, doplněná obrázky.

Analyzováno bylo celkem 461 shluků v reálných slovech a 464 shluků v pseudoslovech. Shluky byly popsány z hlediska struktury (tj. způsobu a správnosti realizace) a temporálních vlastností. Srovnáváno bylo zastoupení kanonických a nekanonických realizací shluků v reálných slovech a pseudoslovech, shluků v různých pozicích v rámci slova a u shluků s různou frekvencí výskytu. Srovnávány byly temporální charakteristiky shluků realizovaných kanonicky a nekanonicky, shluků umístěných v různých pozicích v rámci slova a shluků složených z různých typů hlásek (obstruent + obstruent, obstruent + likvida).